

म - चरा उडिरहन्छु ।

आकाशगंगाको त्यो सुनसान अध्यारो रंगमञ्चमा,

म - चरा उडिरहन्छु !

म एकलो थिएन,

हाम्रो बथान एक अनन्त यात्रामा निस्किएको थियो - एक अनन्त यात्रा ।

चन्द्रमाको अतिथित्वले थोरै उज्यालो फिँजाएपनि -

एकैसाथ खुसि र डरको मिश्रित हावा - मेरो - आँखा, छाला र मुटुमा स्पर्श गर्दथ्यो,

मानौं - आफ्नो कथा सुनाइरहन्थ्यो,

तर पनि म - चरा उडिरहन्छु !

कता-कता मनमा यो बसाई सर्ने योजना -

त्रुटिपूर्ण रहेको भान भएतापनि,

यति टाढा आइपुगेपछि फर्किन नस्कने - कटुसत्यले मलाई सम्झाउथ्यो ।

उड्दा उड्दै, चिसोले हो या डरले - मुटुको कम्पनले मेरो अस्तित्वलाई हल्लाउथ्यो,

शरिर जिरिँग हुन्थ्यो, मानौं - प्रकृतिले मलाई आफ्नो समिप्य महसुस गराउदै थियो ।

बेला बेला संगीहरूको उत्साहपूर्ण हासो र -

रमाइला गफको आवाजले म झस्कन्छु ।

आफु अनिहरूभन्दा अलग भएको महसुस गर्छु, म महसुस गर्छु -

मेरो आत्मा शरिरबाट निस्क अलि माथि गई समय बथानमा नजर फिँराउछ,

अनि मलाई देखाउछ कि त पनि यहि बथानको हिस्सा होस - समुहमा उडिरहेको एक स्वतन्त्र पंक्षी ।

म फेरि महसुस गर्छु -

त्यो स्वतन्त्रता त केवल बाहिरि मात्रै थियो,

भित्र त चिसो, अनिश्चित र एउटा अनकन्टार गन्तव्यको डर थियो ।

पखेटाका हरेक झोकाले - भविष्यको रहरलाई बोकेको थियो,

अध्यारो अनि चिसो आकाशमा, म - चरा,

आफ्ना सपनालाई पखेटामा बोक्दै उडिरहन्छु ।

त्यो अन्धकार अडिक् थियो -

मनका पखेटा उज्यालोको खोजिमा बिच्छिएका थिए,

सम्भावनाका गहिराईमा डुब्दै - म भविष्यको सम्झनामा हराउँदै जान्छु ।

सम्भावना अनि डरको यो अनजान यात्रा -

मलाई कहिले बुझिने त कहिले नबुझिने रहस्य बनाइरहेको थियो,

तर म उडिरहन्छु ।

त्यो हावामा एक शक्ति थियो, जुन -

मनको केहि खालीपनालाई भर्ने कोशिस गर्थ्यो, सम्झाउथ्यो -

यो यात्रामा एक निरन्तरता छ, र म उडिरहन्छु, बथानसँगै - त्यो अनन्त यात्रामा,

सपना र गन्तव्य खोज्दै -

म - चरा उडिरहन्छु ।

म पखेटा छिटो छिटो फिँजाउछु,

निरन्तर उडानसँगै पखेटामा दुखाईका गहिराईहरू खुल्न थाल्छन ।

चन्द्रमाको त्यो प्रकाश ढल्किरहेको थियो,

तर - म अझै अध्यारोको सिमानामै भएको झै लाग्थ्यो, बथानसँगै -

अध्यारोमा लुकेको शक्ति उजागर गर्दै,

म - चरा उडिरहन्छु ।

अन्ततः

कालो र चिसो त्यो अन्धकार देखि एक रमाईलो गन्तव्यसँग जोडिएको त्यो यात्रा,
समाप्त भएझैँ लाग्न थाल्यो ।

एक सुर्योदयको न्यानो किरणले महसुस गरायो,
हाम्रा पखेटाहरु जिवनको एक अविश्रमणीय गाथामा बदलिए ।
तर म-चरा अझै उडिरहन्छु ।

- रवि प्रसाद कलौनी